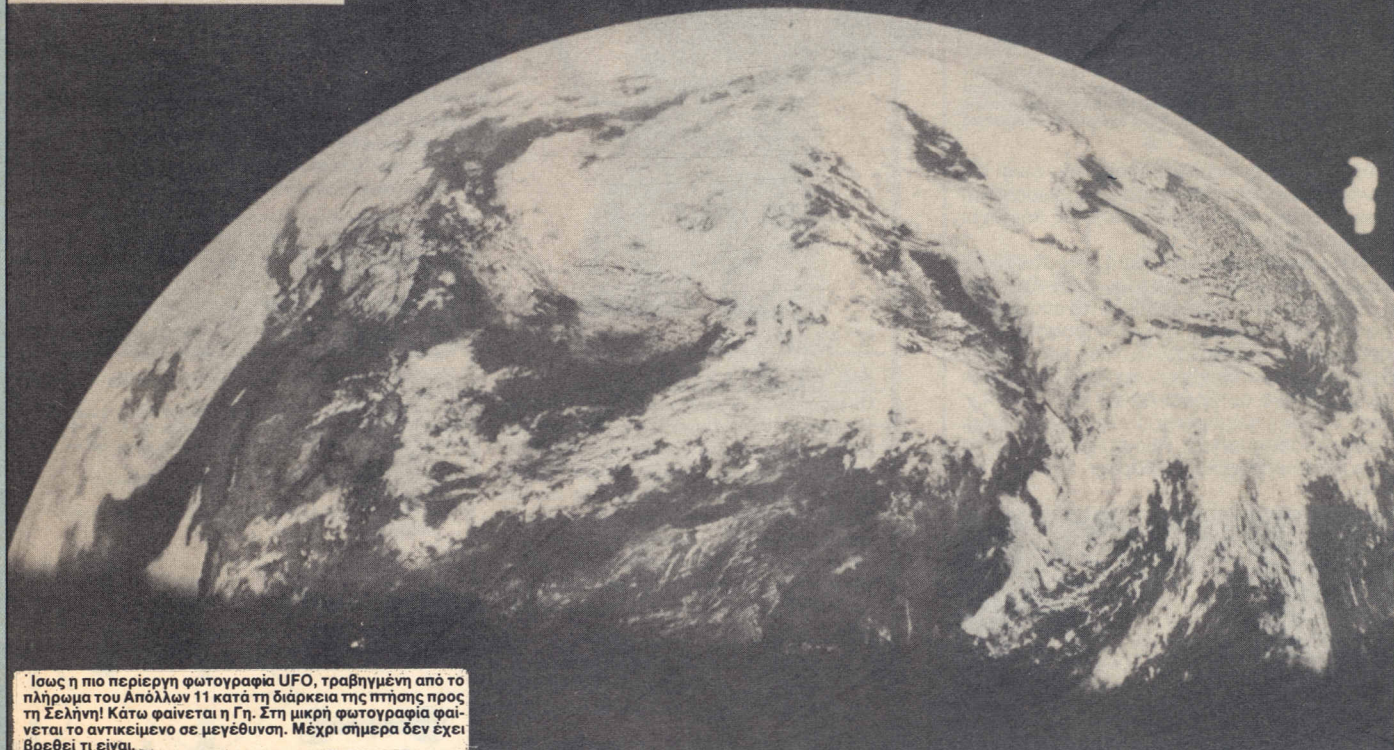

UFO

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Ίσως η πιο περίεργη φωτογραφία UFO, τραβηγμένη από το πλήρωμα του Απόλλων 11 κατά τη διάρκεια της πτήσης προς τη Σελήνη! Κάτω φαίνεται η Γη. Στη μικρή φωτογραφία φαίνεται το αντικείμενο σε μεγέθυνση. Μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί τι είναι.

ΣΤΙΣ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ Η «ΤΡΕΛΗ» ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΣΚΩΝ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΕΔΩ ΜΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΤΙΑ (ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ) ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΛΙΜΑΚΑ...

«Δεν υπάρχει αυτό που ονομάζουμε ουράνιο τόξο. Παρ' όλα αυτά, όλοι μας έχουμε δει ουράνια τόξα. Είναι ένα οπτικό φαινόμενο και μπορεί ακόμα και να φωτογραφηθεί. Κατά κάποιον τρόπο, τα ΑΤΙΑ ανήκουν στην κατηγορία που ανήκει και το ουράνιο τόξο. Υπάρχουν για τον άνθρωπο, αλλά όχι σαν πραγματικά υλικά αντικείμενα. Και όπως ακριβώς με το ουράνιο τόξο, πρέπει να βρίσκεσαι στο κατάλληλο μέρος και την κατάλληλη στιγμή για να έχεις μια ολοκληρωμένη εικόνα τους...».

Τζων Κηλ

Τά λόγια αυτά του βετεράνου ερευνητή των ΑΤΙΑ, Τζων Κηλ, δεν είναι ίσως κατάλληλα να μεταφέρουν μια πολύχρονη προϋπηρεσία επιτόπιας έρευνας και όλα τα συμπεράσματα που προήλθαν από αυτήν. Αρκούν όμως για να δώσουν μια κάποια γεύση στον αναγνώστη, του πόσο πολύπλοκο είναι το φαινόμενο, και του πόσο προσεκτικά πρέπει να διατυπώνεται οποιαδήποτε γνώμη, φιλικά ή εχθρικά προσκείμενη, στη διαδικασία που ονομάζουμε απλά «ιπτάμενοι δίσκοι»... Για σαράντα χρόνια, τα ΑΤΙΑ, κινούνται όχι μόνο στους ουρανούς, αλλά και στα σύνορα της επιστήμης, αρνούμενα πεισματικά να ενταχθούν σε οποιοδήποτε πρίσμα αυστηρής επιστημονικής ανάλυσης και μεθοδολογίας. Είναι ασυμβίβαστα με αυτό που ο Καρλ Γιουνγκ αποκάλεσε «τη μεγαλύτερη και τραγικότερη αυταπάτη μας», δηλαδή με την αν-

Του Θανάση Βέμπου

θρώπινη λογική. Παραμένουν έτσι στο περιθώριο, σαν μια ρευστή διαδικασία, πέρα από νόμους, πέρα από καλουπωμένες «ορθόδοξες» απόψεις, και πέρα από αυστηρά διατυπωμένες μαθηματικές εξισώσεις. Η σύγχρονη σκηνή του φαινομένου των ΑΤΙΑ, αρχίζει στις 24 Ιουνίου του 1947. Στην πραγματικότητα, τα ανθρώπινα χρονικά είναι γεμάτα από εμφανίσεις «ιπτάμενων ασπίδων» και «πυρών» (αρχαίοι Έλληνες και Ρωμαίοι), «σταυρών» και «πλοίων» (Μεσαίωνας), και «μυστηριωδών αεροπλοίων» (19ος αιώνας). Ακόμα κι αν αφαιρέσουμε ένα λογικό ποσοστό που αφορά φαινόμενα γήινης προέλευσης, που μπορούν εύκολα να εξηγηθούν με τις υπάρχουσες γνώσεις, παραμένει ένα πλήθος αναφορών που αφορά «κάτι» πέρα από τις συνηθισμένες εξηγήσεις. Κάτι, που ίσως θα μείνει αιώνια θαμμένο στις σελίδες της ιστο-

ρίας, μια που κάποια ολοκληρωμένη έρευνα σ' αυτόν τον τομέα, δεν μπορεί να προχωρήσει περισσότερο από την απλή μελέτη των βιβλίων και των εφημερίδων της εποχής, αφού οι μάρτυρες είναι σήμερα μόνιμα και βολικά νεκροί...

Στις 24 Ιουνίου 1947, ο ιδιώτης πιλότος Κέννεθ Άρνολντ πετούσε με το μονοκινητήριο αεροπλάνο του, πάνω από το όρος Ραϊνγερ της πολιτείας της Ουάσινγκτον, συμμετέχοντας σε μια έρευνα για κάποιο χαμένο στρατιωτικό αεροσκάφος. Ο Άρνολντ ήταν ένας ευυπόληπτος επιχειρηματίας από το Μπουάζ του Άνταχο, και αντιπρόσωπος μιας φήρμας πυροσβεστικών μηχανημάτων. Όντας έμπειρος πιλότος, πετούσε συχνά πάνω από τα όρη Κασκέηντ για δουλειές ή ψυχαγωγία. Κατά τις 3 μ.μ. και μετά από μια ώρα πτήσης, ο Άρνολντ παρατήρησε μερικές περιέργες λάμψεις φωτός στον ορίζοντα. Ανιχνεύοντας τον ουρανό για την πηγή, εντόπισε εννιά λαμπερά δισκοειδή αντικείμενα να πετούν σε σχηματισμό, πάνω από τις κορυφές των βουνών. Από μια απόσταση περίπου 25 μιλίων, ο Άρνολντ υπολόγισε την ταχύτητα των αντικειμένων σε 1200 μίλια την ώρα, αφού τα παρατήρησε για μερικά λεπτά.

Όταν το αεροσκάφος προσγειώθηκε στο Όρεγκον, η είδηση έφτασε γρήγορα στα αυτιά των δημοσιογράφων. Αυτό ήταν. Η σύγχρονη ιστορία των ΑΤΙΑ είχε γεννηθεί εκείνο το καλοκαιρινό απόγευμα. Η περιγραφή του Άρνολντ για τα αντικείμενα, «που πετούσαν σαν ένας δίσκος που γλιστρά στην επιφάνεια του νερού αναπηδώντας» ήταν αυτό που γέννησε αμέσως τον όρο «ιπτάμενος δίσκος». Βέβαια οι χιλιάδες εμφανίσεις τα επόμενα χρόνια δεν αφορούσαν μόνο δίσκους αλλά η ονομασία έμεινε, όπως ακριβώς κάθε εξωγήινο πλάσμα χαρακτηρίζεται γενικά σαν «Αρειανός» (Αν και πρέπει να προσθέσουμε ότι τα τελευταία χρόνια τόσο ο όρος ιπτάμενος δίσκος, όσο και η λέξη Αρειανός, τείνουν να πέσουν σε αχρηστία, παραχωρώντας τη θέση τους στους σωστότερους χαρακτηρισμούς «UFO» και «Εξωγήινος»).

Μετά την τεράστια δημοσιότητα που δόθηκε στην περίπτωση Άρνολντ, ακολούθησε ένα τεράστιο κύμα εμφανίσεων ΑΤΙΑ, στις ΗΠΑ, αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου, συμπεριλαμβανόμενης και της Ελλάδας...

Μέσα στο 1947 μόνο, 122 αναφορές έφτασαν στην Πολεμική Αεροπορία των ΗΠΑ, η οποία σχημάτισε το Σχέδιο Σάιν τον Ιανουάριο του 1948, για να ερευνήσει την υπόθεση. Και δεν γινόταν διαφορετικά. Όλοι παραδέχονταν πως κάτι άγνωστο και ίσως εχθρικό πετούσε πάνω από το έδαφος των ΗΠΑ. Ο ψυχρός πόλεμος βρισκόταν στο φόρτε του, και πολλοί πίστευαν ότι οι ιπτάμενοι δίσκοι ήταν σοβιετικά όπλα. Η εντύπωση αυτή ενισχυόταν και από το εξής γεγονός.

Το καλοκαίρι του 1946, ένα κύμα από χιλιάδες «πυραύλους» άγνωστης προέλευσης, «στοίχειωσε» τη Σκανδιναβία. Τα παράξενα αντικείμενα είχαν σχήμα πούρου, πετούσαν με εξωφρενικά χαμηλές ταχύτητες για πυραύλους, έκαναν ένα χαρακτηριστικό ουριστικό ήχο, και κατόπιν χάνονταν χωρίς ποτέ να γίνει γνωστή η περιοχή της προέλευσής τους αλλά και του προορισμού τους. Μερικές φορές εκρήγνυντο χωρίς ποτέ να γίνει εφικτό να συλληθθούν συντρίμματά τους. Το φαινόμενο, αφού υπήρξε το θέμα πρωτοσέλιδων ειδήσεων για πολλούς μήνες στις ευρωπαϊκές εφημερίδες, κινήθηκε για λίγο προς τα νότια, και το Σεπτέμβριο σταμάτησε μυστηριωδώς. Αφορμή για το σχηματισμό και τη λειτουργία του Σχεδίου Σάιν, ήταν η κατάρτιση του αεροσκάφους του Τόμας Μάντελ, στις 7 Ιανουαρίου του 1948. Εκείνη την μέρα ένας αριθμός από στρατιωτικούς και πολίτες, παρατήρησε ένα κωνικό αντικείμενο να πετά πάνω από το Φορτ Νοξ του Κεντάκι. Τέσσερα F-51 πετούσαν κοντά, και διατάχθηκαν να πλησιάσουν το αντικείμενο. Οι πιλότοι περιέγραψαν το αντικείμενο σαν «μεταλλικό» με σχήμα σταγόνας. Ο σμηναγός Μάντελ καταδίδωξε το ΑΤΙΑ μέχρι ύψος 20.000 ποδιών, με ταχύτητα 360 μιλίων την ώρα. Ξαφνικά η ρα-

διοεπαφή διακόπηκε. Λίγο αργότερα, το αεροσκάφος συνетριβή. Η Πολεμική Αεροπορία ανακοίνωσε ότι ο Μάντελ κυνήγησε κατά λάθος τον πλανήτη... Αφροδίτη και έχασε τις αισθήσεις του από έλλειψη οξυγόνου, με αποτέλεσμα να συντριβεί. Βέβαια οι προσπάθειες της αεροπορίας να πείσει το κοινό ότι ένας έμπειρος πιλότος της USAF κυνηγούσε βλακωδώς την Αφροδίτη (!) και πέθανε γιατί ακόμα πιο βλακωδώς είχε... ξεχάσει να βάλει τη μάσκα οξυγόνου, δείχνει ότι όχι μόνο η νοημοσύνη του κοινού υποτιμήθηκε αλλά και το γεγονός ότι γινόταν μια προσπάθεια συνειδητής συγκάλυψης της όλης ιστορίας. Τα χρόνια ανάμεσα στα 1947 και 1952, ήταν

κούς (και όχι μόνο) ουρανούς διαταράσσοντας το αίσθημα της ασφάλειας της αμέσως μετά το τέλος του πολέμου δυτικής κοινωνίας. Είναι κάτι που φαίνεται έντονα και στα φιλμ επιστημονικής φαντασίας εκείνης της εποχής, όπου οι κακοί εξωγήινοι είχαν πάντα φρικιαστική μορφή, και έρχονταν πάντα με τεράστια διαστημόπλοια δισκοειδούς σχήματος.

Αν και μεγάλο τμήμα των πρώιμων αναφορών μπορούσε να εξηγηθεί με συμβατικά μέσα, σαν απάτες, μετεωρολογικά μπαλόνια, οφθαλμαπάτες κλπ. αυτό δε σημαίνει με κανέναν τρόπο, ότι δεν υπήρχε ένας πυρήνας από πραγματικά ανεξήγητες περιπτώσεις.

Μία από τις πιο αποκαλυπτικές φωτογραφίες ΑΤΙΑ, που τραβήχτηκε το 1966 από κρατικό αεροπλάνο χαρτογράφησης πάνω από το φράγμα Καλαμπότσο της πολιτείας Γκουαρίτσο της Βενεζουέλας.

μεστά σε εμφανίσεις ΑΤΙΑ. Μόνο στην Αεροπορία, έφτασαν 2344 αναφορές, από τις οποίες 393 χαρακτηρίστηκαν σαν «άγνωστης ταυτότητας». Βέβαια ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Ταυτόχρονα άρχισαν να κυκλοφορούν περιέργες φήμες για κάποιο ΑΤΙΑ που είχε συντριβεί στην έρημο του Νέου Μεξικού στα τέλη της δεκαετίας του 1940, και για μικρόσωμα ανθρωποειδή πλάσματα που επέβαιναν τα οποία είχαν συλληφθεί. Ένα θέμα όπως τα ΑΤΙΑ, πρόσφερε βέβαια άφθονο υλικό στους απατεώνες, τους φαρσέρ και τους ψυχοπαθείς, αλλά αυτό δεν είναι λόγος να απορρίπτουμε αυτό που δεν ταιριάζει στην εικόνα του κόσμου που έχουμε σχηματίσει. Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, τουλάχιστον στην Αμερική, το θέμα είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις, και περιοδικά όπως το Νιούζγουικ, το Λουκ, το Φλάινγκ και το Πόπιουλαρ Σάιενς δημοσίευαν τακτικά άρθρα για τα ΑΤΙΑ. Η ψύχωση που είχε καταλάβει τον κόσμο εκείνη την εποχή, σχετικά με το φαινόμενο, μόνο κοινωνιολογικά μπορεί να εξηγηθεί. Το κύριο χαρακτηριστικό είναι ο φόβος προς τα άγνωστα αυτά αντικείμενα που ταξίδευαν ανενόχλητα στους αμερικανι-

Μερικές απ' αυτές ήταν σίγουρα αυθεντικές καλά ντοκουμενταρισμένες, και εντυπωσιακές.

Το Σάββατο 19 Ιουλίου 1952, επτά ΑΤΙΑ εντοπίστηκαν από το ραντάρ του Εθνικού Αεροδρομίου της Ουάσινγκτον. Τα σκάφη πετούσαν κάπου εικοσιπέντε χλμ. ΝΔ της πόλης, σε ακανόνιστες τροχιές, και έγιναν αντιληπτά από διαφορετικούς χειριστές ραντάρ. Η ταχύτητά τους φαινόταν να είναι μικρή, κάπου 100 μίλια την ώρα. Οι χειριστές της βάσης Άντριους εντόπισαν κι αυτοί τα ΑΤΙΑ στις συσκευές τους, ενώ ταυτόχρονα, παρατηρητές στο αεροδρόμιο της Ουάσινγκτον και ο πιλότος ενός επιβατηγού αεροσκάφους ανέφεραν ότι είδαν ένα λαμπερό πορτοκαλί φωτεινό αντικείμενο στην κατεύθυνση που είχαν εντοπιστεί τα ΑΤΙΑ στο ραντάρ. Τρεις ώρες αργότερα μετά την πρώτη αναφορά του ραντάρ, εμφανίστηκαν στο προσκήνιο πολεμικά τζετ. Αλλά μόλις πλησίασαν στην περιοχή που είχαν εντοπιστεί τα ΑΤΙΑ, τα τελευταία εξαφανίστηκαν από τις οθόνες των ραντάρ. Κινδυνεύοντας να μείνουν από καύσιμα οι πιλότοι επέστρεψαν στη βάση, ενώ τα ΑΤΙΑ ξαναφάνηκαν μένοντας ορατά για ώρες. Τη Δευτέρα 21 Ιουλίου, οι εφημερίδες κυκλοφό-

ρσαν με πηχυαίους τίτλους, γράφοντας για το γεγονός. Μια βδομάδα μετά νέα ΑΤΙΑ έκαναν την εμφάνισή τους στον ουρανό αλλά και στις οθόνες του ραντάρ. Δύο ώρες αργότερα τα τζετ ξαναήρθαν. Αυτήν τη φορά τα ΑΤΙΑ δεν εξαφανίστηκαν. Παρ' όλα αυτά οι προσπάθειες των πιλότων να καταδιώξουν τα αντικείμενα υπήρξαν μάταιες.

Οι προσπάθειες της Αεροπορίας να εξηγήσει το γεγονός σαν «θερμοκρασιακή αναστροφή» (!) έδωσε δικαιολογημένα, λαβή στους ισχυρισμούς ότι ήταν αναμεμειγμένη σε μια μυστική προσπάθεια συγκάλυψης του όλου θέματος. Ο ισχυρισμός αυτός ήταν εν μέρει αληθινός, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μια «συνωμοσιολογική» αντιμετώπιση του θέματος δεν μπορεί να αντέξει στο γεγονός ότι σαράντα χρόνια πέρασαν από τότε που η Αεροπορία και άλλες κρατικές υπηρεσίες αναμειχθηκαν ενεργά με το φαινόμενο. Η παράδοση και το άνοιγμα των αρχείων στο κοινό, το 1977, αποκάλυψε ότι τελικά η Αεροπορία σαν επίσημη κρατική υπηρεσία δεν ήξερε περισσότερα από αυτά που γνώριζαν οι ερασιτεχνικές οργανώσεις έρευνας των ΑΤΙΑ που ιδρύθηκαν στη δεκαετία του 1950.

αναμειχθηκε στην έρευνα, χρηματοδοτώντας την Επιτροπή Ρόμπερτσον, της οποίας το πόρισμα ανακοινώθηκε στα 1953, και ήταν ότι τα ΑΤΙΑ δεν αποτελούσαν απειλή για την Εθνική Ασφάλεια. Σε παλαιότερα άρθρα έχουμε δει την ανάμειξη της CIA σε σχέδια όπως το MK-ULTRA κ.λπ. Ίσως οι δάκτυλοι των μυστικών υπηρεσιών σε τέτοια θέματα να έχουν μεγαλύτερη σημασία από την επιφανειακή διαπίστωση ότι απλώς αυτά δεν αποτελούν «απειλή για την εθνική ασφάλεια»...

Στα 1949, το Σχέδιο Σάιν άλλαξε σε Σχέδιο Γκρατζ, και αργότερα σε Σχέδιο Μπλούμπουκ (Γαλάζιο Βιβλίο) στα 1951. Το Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο τερματίστηκε στα 1969, όταν έληξε η επίσημη ανάμειξη της αμερικανικής κυβέρνησης στο θέμα των ΑΤΙΑ. Άλλα αξιοσημείωτα επίσημα σχέδια - μελέτες ήταν το Τουίνκλ (1949), το Σέκοντ Στόρεϊ (Καναδάς 1952) και η περίφημη Επιτροπή Κόντον (1966-1968) που σπατάλησε μισό εκατομμύριο δολάρια για να καταλήξει στα συμπεράσματα που είχαν καταλήξει σχεδόν όλα τα υπόλοιπα επίσημα σχέδια: ότι δηλαδή τα ΑΤΙΑ ήταν βασικά απάτες, οφθαλμαπάτες ή παρεξηγημένα φαινόμενα γήινης προέλευσης, και

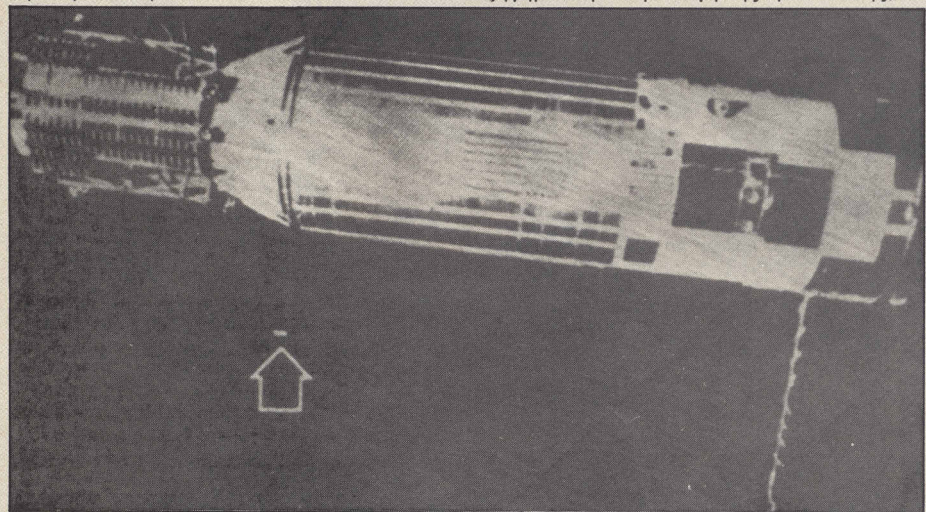
ήταν η ΑΠΡΟ (Οργάνωση Έρευνας Έναερίων Φαινομένων) η ΝΙCΑΡ (Εθνική Επιτροπή Ερευνών Έναερίων Φαινομένων), και δεκάδες άλλες στα επόμενα χρόνια.

Ταυτόχρονα, με τις υπηρεσίες των ΗΠΑ, και άλλες χώρες ενδιαφέρθηκαν για το φαινόμενο, οργανώνοντας επίσημες ή ημιεπίσημες προσπάθειες (Καναδάς, Μ. Βρετανία, Γαλλία, Σουηδία, Αργεντινή, Χιλή κ.ά.). Είναι σχεδόν βέβαιο πως και Ανατολικές χώρες αναμειχθηκαν στην έρευνα των ΑΤΙΑ, έστω και αν κρίνουμε μόνο από τα συνήθως λιτά και λιγόλογα δημοσιεύματα ανατολικών πρακτορείων. Σήμερα, επίσημα η Αεροπορία των ΗΠΑ δεν ασχολείται με το θέμα, και γενικά οι διεθνείς προσπάθειες έχουν ατονήσει, όπως και το ενδιαφέρον του κοινού. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι όχι μόνο το πρόβλημα παραμένει, αλλά και ουσιαστικά καμιά πρόοδος δεν έγινε από επιστημονικής πλευράς από το 1947, παρά το γεγονός ότι διατυπώθηκαν πολλές θεωρίες.

Λίγο μετά την περίπτωση του Κέννεθ Άρνολντ ο ερευνητής Φρανκ Σκάλι έγραψε το βιβλίο «Πίσω από τους ιπτάμενους δίσκους» (1950), στο οποίο εκτός των άλλων διατύπωσε την άποψη ότι ίσως η Γη να είχε δεχτεί επισκέψεις από εξωγήινους στους αρχαίους χρόνους. Παρέθετε μάλιστα και το όραμα του Ιεζεκιήλ σαν παράδειγμα μιας υποτιθέμενης αρχαίας εμφάνισης ΑΤΙΑ. Το θέμα αυτό απέκτησε πρωτοφανή δημοσιότητα στη δεκαετία του 1970 όταν ο Έριχ φον Ντένικεν το εκμεταλλεύτηκε εμπορικά. Το βασικό θέμα του Σκάλι όμως ήταν μια υποτιθέμενη συντριβή ΑΤΙΑ στην Αριζόνα ή στο Νέο Μεξικό, και ότι συνολικά 36 μικρόσωμα ανθρωποειδή είχαν βρεθεί στο σημείο εκείνο. Τα λεγόμενα του Σκάλι υπήρξαν η απαρχή για πολλές παρόμοιες θεωρίες μεταγενέστερα, αλλά φαίνεται πως η περίπτωση που ανέφερε ήταν απάτη. Ο Σκάλι αυτοκτόνησε αργότερα, αλλά το βιβλίο του πούλησε 60.000 αντίτυπα. Σοβαρότερες έρευνες σ' αυτόν τον τομέα έγιναν και γίνονται από τον Λέοναρντ Στρίνγκφελντ.

Το 1950 επίσης ο πιλότος Ντόναλντ Κήρσου έγραψε το «Οι ιπτάμενοι δίσκοι είναι πραγματικοί» στο οποίο κατέληγε ότι: 1) Τα τελευταία 175 χρόνια τουλάχιστον επισκέπτονται τη Γη εξωγήινοι, 2) ο αριθμός των επισκέψεων έχει αυξηθεί μετά τις πρώτες πυρηνικές εκρήξεις 3) οι εξωγήινοι μελετούν συστηματικά τη Γη και 4) η κυβέρνηση συγκάλυπτε τα γεγονότα.

Το 1953 ο αστρονόμος Ντόναλντ Μέντζελ προσπάθησε να εξηγήσει όλες τις αναφορές των ΑΤΙΑ σαν ψευδαισθήσεις που προκαλούνταν από μετεωρολογικά φαινόμενα. Αργότερα ο φημισμένος μηχανικός πυραύλων Χέρμαν Όμπερθ μαζί με το φυσικό Γ. Φλέτσερ ισχυρίστηκαν ότι τα ΑΤΙΑ ήταν εξωγήινοι επισκέπτες. Τα κοντινά στο ηλιακό μας σύστημα άστρα του Ηριδανού και του Κήτους αναφέρονταν σαν οι πιθανότερες περιοχές προέλευσης αυτών των εξωγήινων. Ο Γάλλος μαθηματικός και ερευνητής Αιμέ Μισέλ («Η αλήθεια για τους ιπτάμενους δίσκους», «Το μυστήριο της ευθείας γραμμής») υπέθεσε επίσης ότι οι εξωγήινοι παρακολουθούσαν τη Γη σε όλα τα στάδια της εξελικτικής της πορείας. Ο Μισέλ αφιέρωσε ακόμα αρκετές σελίδες, προκειμένου να δώσει μια απάντηση στον «εξηγητή» των ΑΤΙΑ, Ντόναλντ Μέντζελ. Ο Μόρις Τζέσαπ, γνωστός και από την υπόθεση του Πειράματος της Φιλαδέλφειας (βλ. «Π» 41) στα βιβλία του «Η Υπόθεση των ΑΤΙΑ» και «Τα ΑΤΙΑ και η Βίβλος» πρότεινε ότι όχι μόνο είχαν συμβεί τέτοιες επισκέψεις εξωγήινων κατά το παρελθόν, αλλά κι αυτές οι ίδιες οι επισκέψεις αποτέλεσαν το υπόβαθρο για την ίδρυση της Χριστιανικής θρησκείας. Πολλές από τις ιδέες του Τζέσαπ ήταν επαναστάσεις στο χώρο της έρευνας, και ακόμα και σήμερα δεν έχουν εφαρμοστεί πλήρως οι προτάσεις που διατυπώνονται στα βιβλία του. Η αινιγματική αυτοκτονία του στα 1959 πρόσθεσε ακόμα ένα ερωτηματικό στην υπόθεση. Ο Πωλ Μισρακί, γνωστότερος με το ψευδώνυμο Πωλ Τόμας πρότεινε ότι τα θρησκευτικά πιστεύω ήταν τα αποτελέσματα μιας εξωγήι-

Δύο φωτογραφίες ΑΤΙΑ, τραβηγμένες από το διαστημόπλοιο Gemini XII η επάνω φωτογραφία τραβήχτηκε στις 11 Νοεμβρίου 1966 και έχει κωδικό αριθμό S6663402. Η κάτω βγήκε στις 12 του ίδιου μήνα και έχει τον αριθμό S6662871.

Όπως είπαμε, και άλλες υπηρεσίες αναμειχθηκαν επίσημα στην έρευνα των ΑΤΙΑ, και η υπόθεση εξελίχθηκε σε έναν κυκεώνα όπου οι αποκαλούμενοι ερευνητές δεν φαινόταν να ασχολούνται με τίποτε άλλο εκτός από τη διαμάχη με την Αεροπορία για την εγκυρότητα ή μη των περιστατικών. Το ίδιο το φαινόμενο είχε περάσει σε δεύτερη μοίρα.

Το 1947 ζητήθηκε από τον Έντγκαρ Χούμπερ να αναλάβει το FBI έρευνες για άτομα που δήλωσαν πως είχαν δει ιπτάμενους δίσκους. Η ανάμειξη αυτή κράτησε ως το 1950, αν και περιστασιακά συνεχίστηκε μέχρι τη δεκαετία του 1970. Από το Μάρτιο του 1949 και η CIA

ότι ο πυρήνας των ανεξήγητων περιπτώσεων, θα μπορούσε να εξαλειφθεί αν υπήρχαν περισσότερα διαθέσιμα στοιχεία...

Για μια σειρά λόγων που γυμίζουν δεκάδες τόμους, και φυσικά δεν μπορούμε να αναφέρουμε εδώ, τα συμπεράσματα αυτά, λίγη έως καμιά σχέση έχουν με την πραγματικότητα. Αυτά τα πορίσματα, μαζί με την έκδηλη εντύπωση ότι ο πυρήνας του μυστηρίου ήταν το αντικείμενο συγκάλυψης από μέρους της κυβέρνησης, οδήγησαν στη δημιουργία ερασιτεχνικών ομάδων που τα κατάφεραν πολύ καλύτερα από τους δυσκίνητους γραφειοκρατικούς οργανισμούς. Τέτοιες οργανώσεις

νης διείσδυσης και παρεμβολής στην ανθρώπινη ιστορία. Ο Βρετανός λόρδος Κλαν-κάρτι, γνωστότερος σαν Μπρίνσλεϊ Λε Ποέρ Τρεντς επέκτεινε το θέμα στα βιβλία του υποθέτοντας πως μια κοσμική μάχη είχε συμβεί στους αρχαίους χρόνους, και η έκβασή της αντικατοπτρίζεται στη Βίβλο.

Στη δεκαετία του 1960 εμφανίστηκαν πολλά βιβλία και θεωρίες που αναζωογονούσαν το ενδιαφέρον για τη θεωρία των «αρχαίων αστροναυτών», τοποθετώντας την σαν το προηγούμενο της εισβολής των ΑΤΙΑ. Οι ιδρυτές της ΑΡΡΟ Κόραλ και Τζιμ Λόρεντζεν στη σειρά των βιβλίων τους (που έχει μεταφραστεί και στα Ελληνικά) προτείνουν την εξωγήινη υπόθεση σαν τη λύση στο πρόβλημα των ΑΤΙΑ. Το ίδιο έκανε κι ο δραστήριος αν και πολλές φορές αναξιόπιστος δημοσιογράφος Φρανκ Έντουαρντς.

Στα 1968, ο Έριχ φον Ντένικεν γράφει το πρώτο του βιβλίο «Τα άρματα των θεών», για να ακολουθήσει μια σειρά που συνεχίζεται ακόμα και σήμερα, προσπαθώντας να πείσει το κοινό ότι τα πάντα είναι αποδείξεις της επίσκεψης στην αρχαιότητα των «θεών - αστροναυτών». Όπως και να έχει το πράγμα,

ινη υπόθεση, η υπόθεση δηλαδή της λύσης του προβλήματος των ΑΤΙΑ, χρησιμοποιώντας κάποιους εξωγήινους σαν αποδιοπομπαίους τράγους, έχανε σταδιακά έδαφος, παρά το γεγονός ότι πολλοί την υποστήριζαν (και την υποστηρίζουν) ακόμα με φανατισμό. Πολλά στοιχεία ήρθαν στο φως, στοιχεία που έκαναν την εξωγήινη υπόθεση να μοιάζει ατελής και ανεπαρκής. Τα ΑΤΙΑ πλέον εμφανίζονταν κάθε φορά και με διαφορετική μορφή. Οι περιγραφές των πλασμάτων που έβγαιναν κατά καιρούς από προσγειωμένα σκάφη διάφεραν ή μία με την άλλη. Εξάλλου φαινόταν κάπως παράλογο να ταξιθεύουν εξωγήινα πλάσματα χιλιάδες έτη φωτός προκειμένου να παίζουν κρυφτό με αεροσκάφη, να πραγματοποιούν φαινομενικά αναγνωριστικές πτήσεις προσπαθώντας να παραπλανήσουν όσο γίνεται την ανθρώπινη φυλή. Βέβαια το γεγονός ότι θα είχαμε να κάνουμε με μια φυλή (;) πλασμάτων που διέθεταν τρόπο σκέψης, και επαφής με την πραγματικότητα, εντελώς διαφορετικό με το δικό μας, θα δικαιολογούσε και με το παραπάνω αυτή την «τρελή» συμπεριφορά των ΑΤΙΑ, αλλά για διάφορους λόγους που είναι αδύνατο να αναφερθούν εδώ, η εξωγήι-

αντικείμενα που εκτελούσαν συγκεκριμένες πτήσεις, με ορισμένους κανόνες. Ταυτόχρονα, άρχισε να διαφαίνεται και μια έντονη χροιά παραψυχολογίας στο φαινόμενο. Οι κυριότεροι εκπρόσωποι αυτής της αντίληψης που σιγά σιγά γενικεύτηκε, είναι οι Ζακ Βαλέ και Τζων Κηλ.

Ο Ζακ Βαλέ, έγινε ο κυριότερος εκπρόσωπος του λεγόμενου μοντέλου του «συστήματος ελέγχου» των ΑΤΙΑ. Μαθηματικός, και ειδικός στα κομπιούτερ, ο Ζακ Βαλέ προσπάθησε να μελετήσει στατιστικά το τεράστιο πλήθος των αναφορών που είχε συλλεχθεί. Η όλη εργασία του προτείνει ότι το φαινόμενο εξαρτάται άμεσα από τον ανθρώπινο παράγοντα και ότι αποτελεί ένα κοσμικό σύστημα μέσω του οποίου ρυθμίζονται οι απόψεις του ανθρώπου για το Σύμπαν. Κοντολογίς δηλαδή, τα ΑΤΙΑ αποτελούν ένα θερμοστάτη, ένα φλοτέρ που ενεργεί σαν σύστημα ελέγχου σε μια συνεχή ανάδραση με την ανθρώπινη κοινωνία. Ο Βαλέ προτείνει ότι τα μηνύματα των ΑΤΙΑ είναι βασικά υποσυνείδητα, και μ' αυτόν τον τρόπο περνούν, διαμορφώνοντας μια πραγματικότητα. Τα μηνύματα υπάρχουν με τη μορφή συμβόλων όχι μόνο στην εμπειρία των ΑΤΙΑ, αλλά και σ' όλες τις εκδηλώσεις του Παραψυχικού και επαναλαμβάνονται στη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας. Είναι κάτι σαν τη θεωρία του Συλλογικού Ασυνείδητου του Καρλ Γιουνγκ.

Ο Βαλέ αναφέρει στο «ΑΤΙΑ: η Ψυχική Λύση»: «Ένας πολιτισμός που είναι εντελώς προανατολισμένος προς αυτό που θεωρεί σαν τεχνική πρόοδο δεν μπορεί να αγνοήσει για πολύ καιρό την εμφάνιση αντικειμένων στον ουρανό που αψηφούν τους νόμους της φυσικής και τη λειτουργία των πυραυλικών του αεροπλάνων. Μέσα σε λίγα χρόνια οι εξελεγχμένες χώρες θα διαθέσουν γι' αυτό το πρόβλημα ανοιχτά ή κρυφά (η υπογράμμιση δική μας) τους καλύτερους φυσικούς τους, τους καλύτερους ειδικούς τους στη συγκέντρωση πληροφοριών και τους καλύτερους επιστήμονες τους που είναι ειδικευμένοι στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Αλλά ίσως φανούν ανίχθυροι να αξιοποιήσουν την εμπειρογνομosύνη τους γιατί το φαινόμενο δεν ταιριάζει σε καμία απ' αυτές τις κατηγορίες. Αν αληθεύει αυτό, τότε τα ΑΤΙΑ δεν μπορούν να αναλυθούν ή να γίνουν κατανοητά ποτέ, γιατί είναι το μέσο με το οποίο ρυθμίζονται εκ νέου οι αντιλήψεις του ανθρώπου. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να εντοπίσουμε τις επιδράσεις του στους ανθρώπους...».

Αυτά που αναφέρει ο Βαλέ είναι πολύ σημαντικά. Θα αναλύσουμε αργότερα αυτό που υπογραμμίσαμε παραπάνω. Αυτό που είναι σημαντικό είναι η έντονη δόση «μεταφυσικής» που εισάγεται στο πρόβλημα, από τη σκοπιά της ανθρώπινης θεώρησης. Ο Βαλέ επηρέασε σε μεγάλο βαθμό τον Άλλαν Χάυνεκ που τα τελευταία χρόνια θεωρείτο (πέθανε το 1986) η αυθεντία στο θέμα των ΑΤΙΑ - αν κι αυτό σηκώνει πολλή συζήτηση. Η προσφορά του Χάυνεκ ήταν ο διαχωρισμός των περιπτώσεων ΑΤΙΑ σε δύο κατηγορίες, στις περιπτώσεις όπου μεσολαβεί μεγάλη απόσταση μεταξύ του ΑΤΙΑ και του μάρτυρα, και σ' αυτή όπου η απόσταση είναι σχετικά μικρή. Αυτή ειδικά η κατηγορία χωρίζεται στις Στενές Επαφές 1ου, 2ου και 3ου τύπου. Σ' αυτές αντίστοιχα, το ΑΤΙΑ εμφανίζεται σε κοντινή απόσταση χωρίς αλληλεπίδραση με το περιβάλλον, το ΑΤΙΑ εμφανίζεται σε κοντινή απόσταση αλλά υπάρχει κάποιου είδους επίδραση στο περιβάλλον (υλικά ίχνη κ.λπ.), και τέλος το ΑΤΙΑ προσγειώνεται ή αιωρείται πάνω από το έδαφος, και κάνουν την εμφάνισή τους μικρόσωμα ανθρωποειδή πλάσματα. Ο Άλλαν Χάυνεκ που πρέπει να προσθέσουμε ότι ήταν δόκτορας της αστροφυσικής και από τους «εχθρούς» των ΑΤΙΑ και αργότερα μεταπήδησε στο αντίθετο «στρατόπεδο», πίστευε πως ακριβώς οι περιπτώσεις με τα ανθρωποειδή, δηλαδή οι Στενές Επαφές Τρίτου τύπου, αποτελούν το κλειδί του μυστηρίου. Είναι αξιοσημείωτο, ότι στο αντίστοιχο φιλμ του Στήβεν Σπύλμπεργκ, έκανε την εμφάνισή του

Οι φωτογραφίες αυτές τραβήχτηκαν στη Ν. Υόρκη στις 20 Μαρτίου 1950. Το αντικείμενο είναι κυλινδρικό και έχει διατυπωθεί θεωρία πως πρόκειται για «μητρικό» διαστημόπλοιο

Μαρτίου 1950. Το αντικείμενο είναι κυλινδρικό και έχει διατυπωθεί θεωρία πως πρόκειται για «μητρικό» διαστημόπλοιο

νη υπόθεση δεν φαινόταν να καλύπτει ικανοποιητικά το πρόβλημα.

Η μεταστροφή αυτή στην ιδεολογία των ερευνητών και των ερασιτεχνικών οργανώσεων της έρευνας των ΑΤΙΑ, συνέπεσε χρονικά με την έκρηξη της δεκαετίας του 1960 που αφορούσε αμφισβήτηση σε όλους τους τομείς, και μια ριζική αλλαγή στον τρόπο αντίληψης της πραγματικότητας. Οι κοινωνικές τάσεις της δεκαετίας έσπρωχναν την ανθρώπινη σκέψη περισσότερο προς κάποια «ομιχλώδη» αντίληψη του φαινομένου, παρά σε μια θεώρηση τύπου «βίδες και παξιμάδια». Υπήρχε κάτι πολύ περισσότερο από υλικά

ο Ντένικεν έκανε μεγάλη ζημιά στη σοβαρή έρευνα, παρά το γεγονός ότι έφερε τον κόσμο αντιμέτωπο με το αίνιγμα. Τα βιβλία του έφτασαν στον αστρονομικό αριθμό των 40 εκατομμυρίων αντιτύπων σ' όλο τον κόσμο, κάνοντάς τον έτσι έναν από τους πιο επιτυχημένους συγγραφείς όλων των εποχών. Οι «αποδείξεις» του Ντένικεν δεν είναι τίποτε άλλο παρά διαστρεβλωμένα στοιχεία, στα οποία δίνονται αυθαίρετες και πολλές φορές εξωφρενικές ερμηνείες.

Όσο περνούσαν όμως τα χρόνια, και συλλέγονταν χιλιάδες περιπτώσεις από όλον τον κόσμο, γινόταν ολοένα αντιληπτό ότι η εξωγήι-

57
 ο Γάλλος Λακόμπ, που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η «σκία» του Ζακ Βαλέ!
 Ένας άλλος ερευνητής που ασχολήθηκε με τον παραλληλισμό μεταξύ παραψυχικών φαινομένων και ΑΤΙΑ ήταν ο Τζων Κηλ. Στα βιβλία του, που είναι τα πονήματά πολύχρονων επί-
 πονων ερευνών, προτείνει την ύπαρξη των Υπεργήινων (UT) οντοτήτων που κατοικούν σε κάποιο παράλληλο κόσμο και έχοντας πλη-
 ρη έλεγχο του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος (που κατά τον Κηλ επεκτείνεται και στην πε-
 ρίπτωση της Υπεραισθητικής Αντίληψης, και των παραψυχολογικών φαινομένων) εισέρ-

είναι κάτι πολύ πιο ασαφές και εφιαλτικό ίσως, από μια παραισθήση...
 Τέλος οι Κλαρκ και Κόουλμαν προτείνουν μια θεωρία «ψυχικής προβολής» μέσω της οποίας θα μπορούσαν να εξηγηθούν τα αρχε-
 τυπα της ανθρώπινης ψυχολογίας που συναν-
 τώνται πάντα στις Στενές Επαφές Τρίτου τύπου αλλά και σε ιστορίες και θρύλους της λαογραφίας και του αποκρυφισμού. Ήδη, σαράντα χρόνια μετά, οι θεωρίες έχουν γίνει αρκετά πολύπλοκες από την εξωγήινη υπό-
 θεση, προσαρμοζόμενες στο πνεύμα της εποχής...

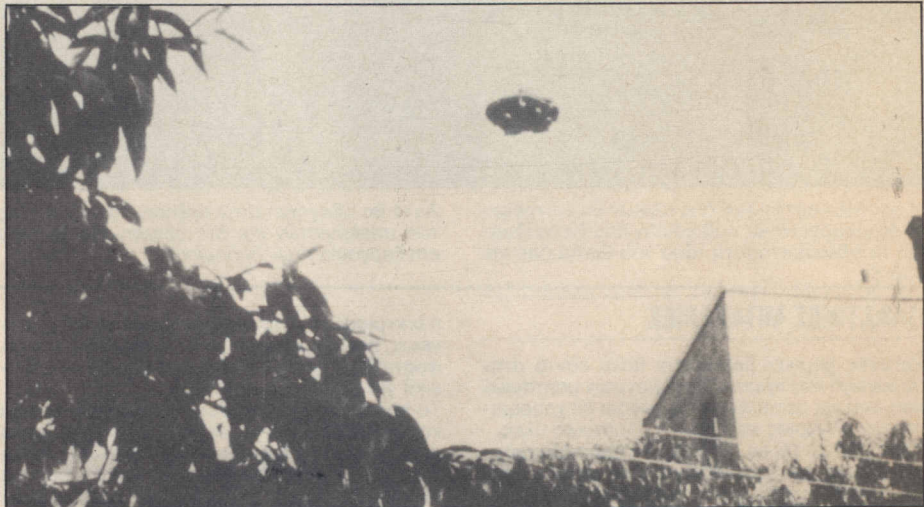

Στις 25 Μαΐου 1962, ένας 14χρονος μαθητής από την Αγγλία έπαιζε με τους φίλους του όταν είδαν στον ουρανό αυτά τα 5 αντικείμενα. Η φωτογραφία τραβήχτηκε με μια φθηνή κάμερα.

χονται και εξέρχονται από το δικό μας χωρο-
 χρονικό συνεχές, δημιουργώντας μορφές παροδικές, σχεδόν φασματικές που τις ονο-
 μάζει TRANSMOGRIFICATIONS. Η θεωρία του Κηλ ίσως να είναι η πλέον ικανοποιητική - τουλάχιστον γι' αυτούς που πιστεύουν ή θέλουν να πιστεύουν πως «κάποια τάξη» πρέ-
 πει να υπάρχει πίσω απ' αυτό το χάος. Ο Κηλ «εξηγεί» μ' αυτόν τον τρόπο όχι μόνο τα ΑΤΙΑ, αλλά και τα παραψυχολογικά φαινόμενα (που ήδη τοποθετούνται κάτω από το μανδύα της «οσβαρής» και ορθόδοξης επιστήμης, με ονομασίες όπως ESP ή PSI) καθώς και φαινόμενα που είτε θεωρούνται τελείως εξωπραγματικά και ανύπαρκτα, όπως τα πλά-
 σματα της λαογραφίας και των θρύλων, ή με-
 λτώνται από παρεξηγημένους κλάδους της γνώσης με το όνομα Αποκρυφισμός ή ακόμα και Μαγεία... Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουν στραφεί και άλλοι ερευνητές, σε μια προσπά-
 θεια να ενοποιήσουν τα διάφορα ανεξήγητα φαινόμενα. Η ιδέα του «συστήματος ελέγ-
 χου» του Ζακ Βαλέ, έχει προσαρμοστεί από τον Ρόμπερτ Άντον Ουίλσον ο οποίος προ-
 τείνει ότι η ανθρωπότητα προετοιμάζεται για ένα μεγάλο άλμα στη συνειδητότητά της.
 Όλα αυτά τα συνδέει - όπως κι ο ερευνητής Μπραντ Στάιγκερ - με το άστρο Σείριος, μια έμμοιη ιδέα, που κατά διάφορες χρονικές περιόδους έχει εξωτερικευθεί με διάφορους τρόπους. Ας θυμηθούμε τις αρχαίες μυθο-
 λογίες, και τις αποκρυφιστικές τελετές του Αλάιστερ Κρόουλυ στη σύγχρονη εποχή...
 Πέρα από τις αντιρρήσεις που μπορεί να έχει οποιοσδήποτε, δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να απορρίψει το θέμα, προτού με δικιά του έρευνα, αποφασίσει ότι θα πρέπει να το κάνει. Τα πράγματα δεν είναι ποτέ αυτό που δεί-
 χνουν, έλεγε ο παραισθησιακός συγγραφέας Φίλιπ Ντικ. Και αυτό που έχουμε συνηθίσει να ονομάζουμε πραγματικότητα, φαίνεται να

Πέρα από τις θεωρίες όμως, γίνεται αντιληπτό κάτι, που θυμίζει έντονα τη θεωρία του Ζακ Βαλέ. Μελετώντας την εξελικτική πορεία των θεωριών για την προέλευση των ΑΤΙΑ, ο ερευνητής παρατηρεί την αύξηση της πολυ-
 πλοκότητάς τους, προκειμένου να προσαρ-
 μοστούν σε ένα κοινωνικό και φιλοσοφικό πλαίσιο που άλλαζε διαρκώς με το πέρασμα του χρόνου...
 Το βασικό πόρισμα είναι όμως ότι εδώ και τέσσερις δεκαετίες, ουσιαστικά δεν γνωρί-
 ζουμε τίποτα για την αληθινή φύση του φαι-
 νομένου. Ίσως να μας έχουν αποκαλυφθεί πολλές αλήθειες γύρω από τους εαυτούς μας, αλλά δεν έχουμε ακόμα στα χέρια μας κάτι χειροπιαστό. Και λέγοντας χειροπιαστό, δεν εννοούμε κάποιο τμήμα ενός ΑΤΙΑ, αλλά

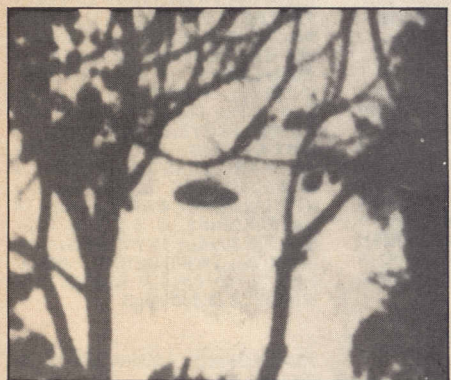
κάποια πρακτική εφαρμογή, κάτι που θα επι-
 τρέψει στον άνθρωπο να εκτελέσει ένα απί-
 στευτο άλμα στη γνώση και στην πρακτική, κάτι που θα καταστήσει τα σπείρες σατλ απλές βαρκούλες, κάτι που θα επιτρέψει το πέρασμα κατευθείαν από τις πτήσεις Απόλλων στη Σε-
 λήνη, στις πτήσεις προς τα άστρα...
 Ανεξάρτητα με το τι είναι τα ΑΤΙΑ, και αν πιστεύει κανείς στην ύπαρξή τους ή όχι, οι χιλιάδες περιγραφές, και τα άπειρα στοιχεία που διαθέτουμε, συνθέτουν την εικόνα ενός φαινομένου, που θα μπορούσε να τοποθετη-
 σει τους μακρινούς κόσμους του χώρου και του χρόνου, κυριολεκτικά δίπλα μας... Ας μην σκεφτόμαστε τα ΑΤΙΑ σαν διαπλανητικά ή διαστρικά σκάφη πλέον. Είναι μια αποπροσα-
 νατολιστική όσο και ανεδαφική θεωρία. Ας τα θεωρήσουμε καλύτερα σαν «Πρεσβευτές του Απείρου», ένα φαινόμενο που θα μπορού-
 σε να δώσει τη δυνατότητα σ' όποιον το ερευνήσει σωστά να κάνει άλματα, που θα έκαναν τη σημερινή τεχνολογία να μοιάζει με δεισιδαιμονία...
 Λίγες παραγράφους πιο πάνω είχαμε υπο-
 γραμμίσει μια φράση στα λεγόμενα του Ζακ Βαλέ. Μπορεί ακόμα το επιστημονικό κατε-
 στημένο να μην έχει αποδεχτεί την ύπαρξη των ΑΤΙΑ, αλλά το φαινόμενο δουλεύει «υπό-
 γεια». Τα τελευταία χρόνια η ανθρωπότητα έχει γνωρίσει μια πραγματική πλημμυρίδα από νέες ιδέες στη φυσική, την αστρονομία, τη βιολογία, την κοινωνιολογία και γενικότερα σε κάθε κλάδο της ανθρώπινης επιστημονικής γνώσης. Απόψεις που πριν από είκοσι μόλις χρόνια θα φαινόταν εξωφρενικές και γε-
 λιοίες, σήμερα είναι στα όρια της υλοποίησης. Ας θυμηθούμε τις νέες ιδέες περί Υπερχο-
 ρδής, Υπερσχετικότητας, 11 διαστάσεων και Ενοποιημένου Πεδίου στη Φυσική, για να δούμε ότι τελικά δεν απέχουμε και πολύ από μια επιστήμη σχεδόν «μαγική». Μήπως σή-
 μερα δεν είναι μια μαγική πράξη η επεξεργα-
 σία δεδομένων από έναν μικρούπολογιστή; Ας μην είμαστε κοντόφθαλμοι. Οι πανάρχαιες ηλιακές και σεληνιακές θεότητες, και οι Δαί-
 μονες του αποκρυφισμού και της Μαγείας, έχουν παραχωρήσει τη θέση τους στους θε-
 ούς Ραδιενέργεια, Μικροκύματα και DNA. Και στα δύο συστήματα η εφαρμογή της γνώ-
 σης είναι αυτή που μετράει. Δεν έχει σημασία τελικά αν πιστεύουμε ότι ο καρκίνος του μυ-
 ελού των οστών προκαλείται από τη Ραδιε-
 νέργεια ή το Δαίμονα Χ. Πίσω από το όνομα κρύβεται η πραγματική φύση της δύναμης.
 Άλλωστε ακόμα και στην Πυρηνική Φυσική, δεν υπάρχουν ηλεκτρόνια, παρά νέφη πιθα-
 νοτήτων. Στην πραγματικότητα η εικόνα είναι πολύ πιο φευγαλέα και ασαφής απ' ό,τι μας είχε συνηθίσει η Νευτώνεια και Καρτεσιανή αντίληψη για τον Κόσμο...
 Εκεί που θέλουμε να καταλήξουμε είναι πως μπορούμε να αποκομίσουμε απίστευτα οφέ-
 λη, απλώς και μόνο εισχωρώντας στο φαινό-
 μενο των ΑΤΙΑ και προσπαθώντας να αποκτή-
 σουμε πολύτιμες πληροφορίες που θα μας οδηγήσουν σε κάποια πρακτική εφαρμογή.

Περίεργα εξογκώματα διακρίνονται κάτω από αυτό το ΑΤΙΑ που φωτογραφήθηκε στις 7 Ιουλίου 1967 στο Νιού Τζέρσεϊ.

Και γιατί αυτό να μην έχει ήδη γίνει; Βέβαια μια τέτοια πρόταση φαίνεται τελείως αυθαίρετη. Δυστυχώς όμως ο χώρος δεν επιτρέπει την παράθεση στοιχείων που να την υποστηρίζουν. Με δεδομένο ότι αυτά τα στοιχεία υπάρχουν, και χρησίμευσαν στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού, θα προχωρήσουμε παρακάτω.

Ξεκινώντας με τη γενικά αποδεκτή παραδοχή ότι τις τελευταίες δεκαετίες όχι μόνο οι μυστικές κρατικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, αλλά και πολλών δυτικοευρωπαϊκών και ανατολικών χωρών, έχουν ερευνήσει με πολλούς τρόπους

Σειρά τεσσάρων φωτογραφιών ενός ΑΤΙΑ που εμφανίστηκε τον Ιούνιο του 1969 στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας.

το φαινόμενο των ΑΤΙΑ, και κρίνοντας από πολλά στοιχεία που κατά καιρούς έχουν προκύψει, από δηλώσεις «υψηλά ισταμένων» προσώπων, παράξενη συμπεριφορά επιστημόνων, μπορούμε να πούμε με αρκετή σιγουριά ότι έχουν επιτευχθεί ορισμένες πρακτικές εφαρμογές, με βάση τις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί με οποιοδήποτε τρόπο από το φαινόμενο. Ας θυμηθούμε πάλι τις παρεξηγημένες ιστορίες για ΑΤΙΑ που συνетρίβησαν στην Αριζόνα και το Νέο Μεξικό. Υποθέτοντας ότι ο Σκάλι ήταν παραμυθός, δεν αλλάζει τίποτα, μια που μεταγενέστεροι, σοβαρότεροι ερευνητές ασχολήθηκαν με το θέμα και ανακάλυψαν και ερευνήσαν αρκετές αντίστοιχες περιπτώσεις όχι μόνο στην Αμερική αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου. Παρατηρώντας προσεκτικά μικρές ειδήσεις στον καθημερινό τύπο, ειδήσεις που προέρχονται από διεθνή έγκυρα πρακτορεία, ανακαλύπτει κανείς σημαντικά πράγματα. Δυστυχώς και πάλι ο χώρος δεν επιτρέπει την ικανοποιητική παράθεση στοιχείων που υποστηρίζουν τον ισχυρισμό. Ενδεικτικά θα αναφέρουμε μόνο ένα μικρό γεγονός που είναι χαρακτηριστικό

του όλου κλίματος. Στις 16 Οκτωβρίου 1971 οι εφημερίδες ανακοίνωσαν στη γειτονική Γιουγκοσλαβία ότι «ένα σύστημα οργάνων ΑΤΙΑ» είχε πέσει στα χέρια των αρχών. Κι ακόμα ο πτέραρχος της Γιουγκοσλαβικής Πολεμικής Αεροπορίας, Ρόγκλιτς δήλωσε στην εφημερίδα «Βετσέρνα Νοβόστι» ότι «θα είναι επικίνδυνο να πούμε στο κοινό την προέλευση των ΑΤΙΑ»... Νομίζουμε πως κάθε σχόλιο περιττεύει εδώ. Φανταστείτε ότι δεκάδες παρόμοιες ή και περισσότερο σοβαρές έγκυρες περιπτώσεις υπάρχουν απ' όλον τον κόσμο...

Ακόμα και από την Ελλάδα!

Αυτό που φαίνεται απίστευτο, φαίνεται έτσι γιατί μας είχαν μάθει ότι είναι αδύνατο. Όμως τα πράγματα δεν είναι ποτέ αυτό που δείχνουν...

Κι έτσι οι επιστήμονες (και όχι μόνο) σιωπούν για «λόγους ασφαλείας» ενώ κατά καιρούς γίνονται γνωστά στο ευρύ κοινό θέματα κυριολεκτικά ανατριχιαστικά με απίστευτες προεκτάσεις και σκοτεινό παρελθόν. Κάτι τέτοιο είναι τα πειράματα της CIA και άλλων μυστικών υπηρεσιών, για τον έλεγχο του εγκεφάλου και του ψυχισμού, τα γνωστά σχέδια MK-ULTRA και MK-DELTA στα οποία έχουμε αναφερθεί με λεπτομέρειες στο άρθρο Ψυχικός Πόλεμος («Π», 36). Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι ο παραλληλισμός των στόχων που επιτεύχθηκαν ή σκοπεύονταν να επιτευχθούν με τα σχέδια αυτά, με αντίστοιχες επιδράσεις που γενικά αποδίδονται στα ΑΤΙΑ, και ειδικότερα στις Στενές Επαφές Δεύτερου και Τρίτου τύπου. Δεν είναι ένας τυχαίος ή ασυνάρτητος παραλληλισμός. Δυστυχώς θα επαναλάβουμε για μια ακόμα φορά ότι ο χώρος είναι ανεπαρκής για κάτι παραπάνω από νύξεις. Νύξεις όμως που βασίζονται σε σοβαρή και εμπεριστατωμένη έρευνα.

Χαρακτηριστικά θα αναφέρουμε μόνο μερικούς συσχετισμούς στους οποίους ο οξύδερκας αναγνώστης θα επισημάνει την ενδεχομένη ύπαρξη αυτής της περιβόητης πρακτικής εφαρμογής της έρευνας των ΑΤΙΑ. Είναι παραλληλισμοί ανάμεσα σε φαινόμενα που είναι πολύ συχνά σε εμφανίσεις ΑΤΙΑ, και σε μερικούς βασικούς στόχους του MK ULTRA.

ΑΤΙΑ

Τεχνητή αμνησία μαρτύρων
Διάβασμα σκέψης μαρτύρων
Σιωπηλή ομιλία
Μυϊκός έλεγχος μαρτύρων
Ανεξήγητοι θάνατοι χωρίς φανερά αίτια
MK ULTRA

Τεχνητή αμνησία

Ανάλυση εγκεφαλικών κυμάτων
Τηλεπαθητικά πειράματα
Ψυχικός και Σωματικός έλεγχος
Τεχνητά «φυσικοί» θάνατοι.

Αυτά είναι μόνο μερικά βασικά σημεία. Υπηρεσίες με μέσα απρόσιτα για τον ανεξάρτητο ιδιώτη ερευνητή, ίσως έχουν φτάσει σε αποτελέσματα εκπληκτικά. Ας δούμε και μερικές περιπτώσεις σε συντομία.

Τα ξημερώματα της 23ης Μαρτίου 1966, ο Έντι Λάξτον απ' το Τεμπλ του Τέξας πήγαινε στη δουλειά του σε μια βάση της πολεμικής αεροπορίας όπου εργαζόταν σαν εκπαιδευτής στα ηλεκτρονικά. Έξι μίλια βόρεια της πόλης σταμάτησε εξαιτίας ενός προσγειωμένου ΑΤΙΑ που έκλεινε το δρόμο. Το σκάφος είχε μήκος 20 - 25 μέτρα και ύψος 3-4 μ. Δίπλα του βρισκόταν ένας άντρας με στολή, ενώ στα πλευρά του οχήματος βρισκόνταν τυπωμένα καθαρά τα ψηφία TL 4138, από πάνω προς τα κάτω. Λίγο αργότερα το σκάφος απογειώθηκε.

Στις 1 Ιουνίου 1967, ένας τεράστιος ιπτάμενος δίσκος προσγειώθηκε στο προάστιο Σαν Χοσέ Δε Βαλδέρας της Μαδρίτης. Όταν έφυγε, ανακαλύφθηκε στο σημείο της προσεδάφισης ένας κύλινδρος από καθαρό νικέλιο με ένα κομμάτι πολυφθοριούχου βινύλιο μέσα του, που έφερε τα ψηφία 1-6-1967. Το υλικό αυτό κατασκεύαζε μια αμερικανική εταιρία για λογαριασμό της NASA. Την εποχή της προσγειώσης, το υλικό αυτό δεν ήταν διαθέσιμο στο εμπόριο.

Τέλος ο Μόρις Χέφλιν στην Οκλαχόμα Σίτι, παρατήρησε στις 2 Απριλίου 1971 έναν ιπτάμενο δίσκο διαμέτρου 25 μ. με πράσινα φώτα και τα διακριτικά IX 1478 στην επιφάνειά του, τυπωμένα καθαρά με μελανούς χαρακτήρες. Ίσως όλα τα ΑΤΙΑ να μην είναι «εξωγήινα». Ίσως μετά από τέσσερις δεκαετίες, κάτι να έχει κατορθωθεί, κάτι που να βρίσκεται στο στάδιο των μυστικών πειραματισμών. Όλα αυτά είναι υποθέσεις, αλλά ας θυμηθούμε και το Πείραμα της Φιλαδέλφειας («Π» 41). Και το Πείραμα υποτίθεται πως έγινε τέσσερα χρόνια πριν το 1947.

Φωτογραφία ΑΤΙΑ που τραβήχτηκε από αεροπλάνο μεταξύ Μπαρσελόνα και Μαϊκούετια της Βενεζουέλας, τον Ιούλιο του 1952.

Τελειώνοντας θα πρέπει να προσθέσουμε ότι και για τη χώρα μας υπάρχουν εκατοντάδες μαρτυρίες που αναγονται ακόμα και σε περασμένους αιώνες. Το τελευταίο σημαντικό επεισόδιο, συνέβη τα χαράματα της Κυριακής 26 Απριλίου 1987.

Γύρω στις 5 - 5.30 π.μ. ο Αμερικάνος πιλότος ενός C-141, που εισερχόταν στον ελληνικό εναέριο χώρο, προερχόμενος από τη βάση στην Τορεχόν της Ισπανίας, αντιλήφθηκε πως τον παρακολουθούσε ένα ΑΤΙΑ. Έντρομος ο πιλότος ζήτησε επιβεβαίωση από τον Πύργο Ελέγχου Αθηνών. Ο Έλληνας ελεγκτής που εκείνη την ώρα είχε βάρδια του ζήτησε και άλλα συμπληρωματικά στοιχεία. Έτσι έγινε γνωστό πως το C-141 πετούσε σε ύψος 41.000 ποδιών και λίγο πριν φτάσει στον Άραξο έβλεπε ότι στο ίδιο ύψος με αυτόν, ερχόταν ένα άλλο σκάφος. Ο Πύργος Ελέγχου πληροφόρησε τον πιλότο ότι δεν υπήρχε πίσω του ή πάνω του κανένα άλλο αεροσκάφος. Σε μια στιγμή όμως ο πιλότος διαβεβαίωσε τον Πύργο Ελέγχου ότι είδε να αναβοσβήνουν κόκκινα και πορτοκαλί φώτα και ότι συνέχιζε να τον ακολουθεί. Από τον Πύργο Ελέγχου δόθηκε εντολή στον πιλότο να κατέλθει αμέσως στα 15000 πόδια, πράγμα που έγινε, αλλά το ΑΤΙΑ δεν είχε σταματήσει να τον ακολουθεί.

Η ιστορία τελείωσε, κάπου πάνω από το Άργος, όταν το ΑΤΙΑ, προσπέρασε το C-141 με ιλιγγιώδη ταχύτητα και χάθηκε στον ορίζοντα. Σύμφωνα με πληροφορίες, άλλοι ελεγκτές ειδοποίησαν σχετικά την Πολεμική Αεροπορία και άλλες υπηρεσίες σχετικά με το περιστατικό.

Η περίπτωση αυτή δεν είναι βέβαια η μοναδική στα ελληνικά χρονικά. Υπάρχουν πολλές άλλες λιγότερο ή περισσότερο σημαντικές.

Τα τελευταία χρόνια, έχει παρατηρηθεί όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό μια «ξηρασία» στο χώρο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το φαινόμενο έπαψε να υπάρχει. Σαράντα χρόνια μετά, το φαινόμενο εξακολουθεί να μας προβληματίζει. Αν και τώρα γνωρίζουμε ότι το σημαντικό στην υπόθεση είναι να ανακαλύψουμε κάτι που θα μας χρησιμεύσει για να προοδεύσουμε, κάτι που θα έχει καταλυτικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη κοινωνία. Ένα τέτοιο γεγονός αν δεν έχει ήδη επιτευχθεί, είναι υπόθεση του αμέσου μέλλοντος. Αρκεί να έχουμε λίγη υπομονή, και αμερόληπτο ερευνητικό πνεύμα...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- UFO'S : OPERATION TROJAN HORSE - JOHN KEEL • THE UNIDENTIFIED - J. CLARK / L. COLEMAN • UFO'S: THE PSYCHIC SOLUTION - JAKQUES VALEE • THE UFO EXPERIENCE - J.A. HYNEK • THE ARCHETYPE EXPERIENCE - G. LITTLE
- Το Μυστικό Παιχνίδι - Γ. Μπαλάνος • Εισβολές - Γ. Μπαλάνος. • Διάφορα Δημοσιεύματα του ελληνικού Τύπου.